

سنتز پلی پارافنیلن ترفتalamید و ساخت الیاف با طول کم: بررسی اثر نمک سدیم سولفات بر این الیاف

محمد علی سمسارزاده^{*}، آرزو دادخواه

مجله علوم و تکنولوژی پلیمر،
سال بیست و چهارم، شماره ۲،
صفحه ۱۳۹۰، ۱۳۷-۱۲۰

ISSN: 1016-3255

تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده مهندسی شیمی، گروه مهندسی پلیمر، صندوق پستی ۱۴۱۱۵-۱۴۳

دریافت: ۸۹/۱۱/۱۶ پذیرش: ۹۰/۵/۹

چکیده

کولار از الیافی است که به منظور تقویت کامپوزیت‌ها در صنایع مهم از قبیل کشتیرانی، نظامی و نساجی استفاده می‌شود. پلیمر اولیه کولار یا پلی آرامید پارافنیلن ترفتalamید از دسته پلیمرهای آرایش یافته بلورمایع است. وجود گروه‌های آروماتیک در زنجیر اصلی منجر به تشکیل مولکول‌های میله‌ای صلب در این پلیمر می‌شود و استحکام و مدول زیادی را در الیاف آن ایجاد می‌کند. وجود ناخالصی در الیاف این پلیمر منجر به کاهش بازده و کارایی الیاف می‌شود. در این پژوهش، پلی پارافنیلن ترفتalamید (PPTA) از پلیمرشدن تراکمی فنیلن دی آمین و ترفتالوییل دی کلرید در محلول متیل پیرولیدون و نمک کلسیم کلرید (CaCl_2) (NMP-CaCl₂) ساخته شد. آزمون طیف سنجی تبدیل فوریه زیرقرمز (FTIR) و پراش پرتو X (XRD) به ترتیب برای شناسایی پیوندهای شیمیایی و صفحات بلوری این پلیمر استفاده شد. سولفوریک اسید غلیظ، حلال پلی پارافنیلن ترفتalamید است. بنابراین، پلیمر در سولفوریک اسید ۹۶٪ حل شد. محلول پلیمر پس از تزریق به مخزن آب مجهز به همزن مغناطیسی جامد شد. هم‌زمان با جامد شدن پلیمر، نیروی کششی حاصل از دوران گرداب منجر به آرایش یافته‌گی مولکول‌های میله‌ای صلب PPTA در جهت جریان دورانی آب شد و آن را به شکل الیاف درآورد که بلافاصله به کمک نیروی همان گرداب به الیاف با طول کم شکسته و این الیاف خشک شدند. تصاویر SEM تهیه شده از الیاف، ذرات منظمی را بر سطح آنها نشان داد. نتایج آزمون‌های FTIR و XRD نشان داد، جنس این ذرات منظم، نمک سدیم سولفات است. اثر نمک سدیم سولفات به عنوان ناخالصی در الیاف با طول کم مطالعه شد.

واژه‌های کلیدی

سنتز،
پلی پارافنیلن ترفتalamید،
سولفوریک اسید،
الیاف با طول کم،
نمک سدیم سولفات

* مسئول مکاتبات، پیام‌نگار:

semsarzadeh@modares.ac.ir

مقدمه

و سیله اصلاح شیمیایی یا به عبارتی عامل دار کردن سطح الیاف انجام می شود [۱۴]. وجود هرنوع ناخالصی در الیاف این پلیمر، کاهش برهمکنش میان الیاف و ماتریس پلیمر را در پیش دارد. شناخت ناخالصی و بررسی اثر آن می تواند بر کاربرد الیاف این پلیمر در کامپوزیت ها مؤثر باشد. در این پژوهش، پلی پارافنیلن ترفتالامید از پلیمر شدن تراکمی دو مونومر فنیلن دی آمین و ترفتالوییل دی کلرید سنتز و با استفاده از تزریق محلول (PPTA) حل شده در سولفوریک اسید غلیظ درون جریان گردابی آب، الیاف با طول کم از این پلیمر ساخته شد. وجود نمک سدیم سولفات به عنوان ناخالصی در این الیاف بررسی شد.

تجربی**مواد**

مواد مورد استفاده در جدول ۱ آمده است. تمام مواد استفاده شده محصول شرکت Merck بودند.

دستگاه ها

پیوندهای شیمیایی تشکیل شده در واکنش به کمک طیف سنجی تبدیل فوریه زیر قرمز (FTIR) شناسایی شد. طیف های FTIR به وسیله دستگاه Nicolet-IR100 در محدوده ۵۰۰ تا 3900 cm^{-1} در حالت عبوری ثبت شد. حدود ۵ mg پودر نمونه با پودر KBr مخلوط شد و زیر پرس به شکل قرص در آمد. پس از برداشت طیف FTIR پیک های حاصل مقایسه شدند. برای تعیین مشخصات و تشخیص صفحات بلوری پلیمر ساخته

پلیمرهای آرایش یافته و به ویژه پلی آرامیدها به دلیل داشتن خواص ویژه و منحصر به فرد، به طور گسترده در صنایع مهم استفاده می شوند [۱]. پلی پارافنیلن ترفتالامید پلیمر بلور مایع آرایش یافته است که الیاف آن با نام های توآرون (ساخت شرکت Teijin) و کولار (ساخت شرکت Dupont) شناخته شده است. این پلیمر برای اولین بار توسط Kwolek (۱۹۶۵) ساخته شد و پس از آن الیاف کولار که بسیار آرایش یافته بودند، از ریستنگی تر - خشک پلی پارافنیلن ترفتالامید (PPTA) توسط شرکت Dupont (۱۹۷۲) ساخته و تجاری شد [۲]. بعد از پژوهش های بسیار زیادی روی ساخت این پلیمر انجام شد، به طوری که در سال ۱۹۸۱ ستز از پارافنیلن دی آمین هیدروکلرید و ترفتالوییل کلرید در محلول نمک لیتیم کلرید و دی متیل آمین توسط Sokolov مطالعه شد.

Jingsheng و همکاران در سال ۱۹۸۴ عوامل مؤثر بر ستز این پلیمر را بررسی کردند [۳]. در ایران برای اولین بار میرزا طاهری و باریکانی این پلیمر را سنتز و عوامل مؤثر بر ساخت آن را بررسی کردند [۴، ۵]. آرایش یافته PPTA در نتیجه ناهمسانگردی شدید ناشی از مولکول های صلب این پلیمر در سولفوریک اسید غلیظ است [۶]. الیافی که از PPTA حاصل می شوند، مدول، استحکام، مقاومت گرمایی، مقاومت شیمیایی زیاد، چقرمگی خوب و رسانایی الکتریکی کم نسبت به الیاف فلزی و کربنی دارند. به دلیل وجود چنین خواص ویژه، این الیاف در تقویت کامپوزیت ها به کار می روند [۱۱-۱۷]. خواص مزبور نتیجه ساختار شیمیایی و حالت بلوری پلیمر است. گاهی اصلاحات انجام شده روی اندازه بلورهای این پلیمر منجر به تغییر خواص فیزیکی و مکانیکی الیاف آن می شود [۱۲، ۱۳]. به منظور استفاده از الیاف PPTA در کامپوزیت ها، باید برهمکنش بین الیاف و ماتریس پلیمر تا حد ممکن افزایش یابد که این امر اغلب به

جدول ۱- مواد استفاده شده در این پژوهش.

نام ماده	فرمول شیمیایی	دماه ذوب (°C)	دماه جوش (°C)	چگالی (g/cm³)
ترفتالوییل دی کلرید	$\text{C}_8\text{H}_4\text{CL}_2\text{O}_2$	۸۱/۵ - ۸۳	۲۶۵	۱/۳۴
۴،۱- دی آمینوبنز	$\text{C}_6\text{H}_8\text{N}_2$	۱۴۳-۱۴۵	۲۶۷	-
۱- متیل -۲- پیرو لیدون	$\text{C}_5\text{H}_9\text{NO}$	-۲۴	۲۰۲-۲۰۴	۱/۰۲۸
۴- متیل پیریدین	$\text{C}_7\text{H}_7\text{N}$	۲/۴	۱۴۵	۰/۹۷۵
کلسیم کلرید	CaCL_2	۷۷۲	>۱۶۰۰	۲/۱۰
سولفوریک اسید٪ ۹۶	H_2SO_4	-	۲۹۰	-
سدیم هیدروکسید٪ ۲۰	NaOH	-	-	-
نیتروژن خالص (گاز)	N_2	-	-	-

XRD بازده واکنش ۹۲٪ بود. از پلیمر ساخته شده طیف FTIR تهیه شد.

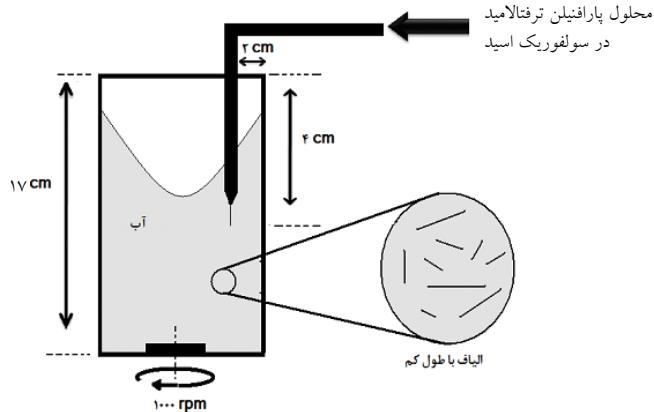
ساخت الیاف با طول کم از پلی پارافینیلن ترفتالامید

۹ mL از محلول ۴٪ وزنی PPTA در سولفوریک اسید در مدت زمان ۱۲۳ s (سرعت تزریق = 0.07 mL/s) در 3000 mL آب 30°C ، به وسیله سوزنی از جنس فولاد زنگ نزن با قطر داخلی ۱ mm و طول ۴۰ mm درون آب تزریق شد. مدت زمان چرخش آب با سرعت ۱۱ min، 1000 rpm بود. با تزریق محلول در آب، سولفوریک اسید موجود در محلول، به درون آب انتقال یافت و هم زمان با انتقال سولفوریک اسید، الیاف جامد زرد رنگ با طول متوسط ۱۰۰ mm به وسیله جریان کششی گرداب ایجاد شدند. سپس، این الیاف با نیروی حاصل از گرداب آب در 1000 rpm ، به الیاف با طول بسیار کم شکسته شدند. باید توجه داشت، PPTA پلیمری بلور مایع است که به محض قرارگیری در یک جریان کششی به وسیله گرداب، مولکول‌های میله‌ای صلب آن به سرعت در جهت چرخش آب آرایش می‌یابند در نتیجه، پلیمر به شکل لیف در می‌آید. در شکل ۱ نحوه ساخت این الیاف نشان داده شده است. الیاف PPTA در دمای محیط به مدت ۲۴ h خشک و سپس آزمون SEM و FTIR XRD انجام شد.

نتائج ودخت

شناسایی پارافنیل ترفتالامید

برای شناسایی پلیمر ساخته شده از آزمون FTIR استفاده شد (شکل ۲).

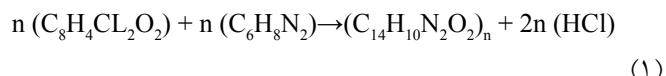
شکل ۱- نمایی از نحوه ساخت الیاف پلی‌پارافینیلن ترفتالامید با طول کم در آب دارای گرداب با سرعت همزن ۱۰۰۰ rpm.

شده، آزمون پراش پرتو X (XRD) به وسیله دستگاه Philips-Xpert MPD با آند مس در زاویه 2θ بین $10-60^\circ$ انجام شد. میکروسکوپ الکترونی ساخت شرکت Philips مدل XL30، با حداکثر ولتاژ 30 kV و دستگاه لایه نشانی طلا مدل SCDOOS ساخت شرکت BAL-TEC به کار گرفته شد (زمان طلاکاری نمونه ها 250 s بود).

روش‌ها

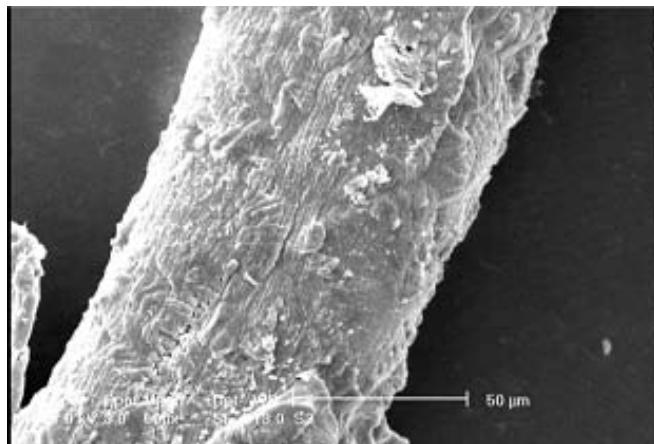
سنتز پلی یارافنیلن تر فتالامید

خالص سازی مواد اولیه در مرجع ۴ ذکر شده است. برای ساخت پلی آرامید پلی پارافینلن ترفتالامید (PPTA) از هم زن مدل Heidolph-Rezr2041 مجهز به هم زن U شکل، راکتور سه دهانه با ورودی گاز نیتروژن به منظور پوشش دادن سطح مواد و جلوگیری از رسیدن رطوبت، هوا و اکسیژن به مونومرها هنگام تشکیل پلیمر، ورودی برای هم زن و یک ورودی دیگر برای وارد کردن مواد و چگالنده استفاده شده است. ۴،۱ - دی آمینوبنزن و ترفتالوییل دی کلرید به ترتیب خیلی سریع اکسید و آب کافت می شود. بنابراین، هنگام ساخت پلیمر برای جلوگیری از اکسید و آب کافت آنها و به دست آوردن بازده زیاد، از گاز نیتروژن استفاده شد. پیش از واکنش، کلسیم کلرید در دمای 66°C خشک شد. دور هم زن 700 rpm تنظیم شد. مقدار 180 mL حلال متیل پیرولیدون (NMP) به همراه g $15/7$ کلسیم کلرید اضافه شد. برای انحلال سریع کلسیم کلرید در NMP از حمام آب گرم با دمای 56°C و پس از انحلال کامل، از حمام آب، نمک و یخ با دمای -8°C تا پایان واکنش استفاده شد. مقدار g $12/25$ نمک و یخ با دمای -4°C - دی آمینوبنزن به عنوان مونومر اولیه و پس از انحلال کامل، ۴،۱ - دی آمینوبنزن به عنوان مونومر اولیه و پس از تنظیم شد. به دلیل گرمای بودن واکنش و جلوگیری از تبخیر مواد از کاتالیزور ۴ - متیل پیریدین اضافه شد. سرعت هم زن 900 rpm تنظیم شد. به دلیل گرمای بودن واکنش و جلوگیری از تبخیر مواد از چگالنده استفاده شد. پلیمر در مدت زمان 3 min 20 طبق واکنش (۱) ساخته شد:

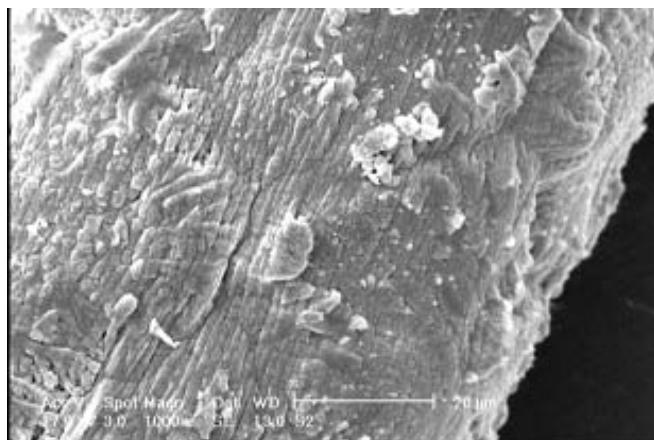

پلیمر تشکیل شده دارای حالتی گرانزو و زرد رنگ بود. این پلیمر در آب یون زدوده در دمای 25°C به آرامی رسوب داده شد. سپس به منظور خشتمانی کلریدریک اسید حاصل از واکنش، در صافی خلاء چند مرتبه با سدیم هیدروکسید و آب یون زدوده شسته و سپس در 50°C به مدت 24 h خشک شد. وزن محصول خشک شده g ۳۲/۷

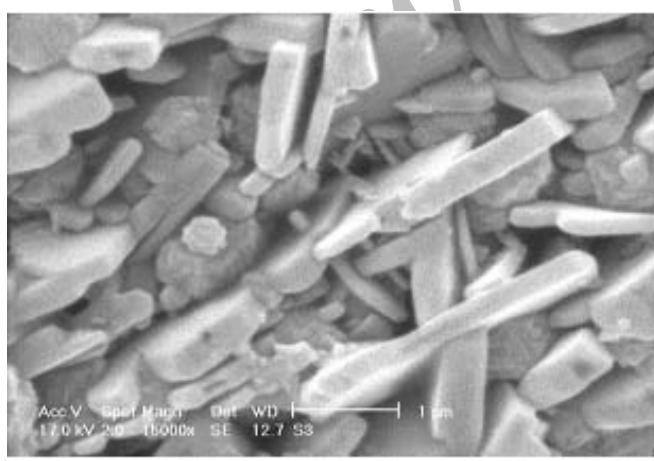
پلیمر تابعی از موقعیت پاره، مربوط به حلقه بنزنی است که a، b و c منحصر به بلورهای PPTA است. حالت میله‌ای صلب این پلیمر تابعی از موقعیت پاره، مربوط به حلقه بنزنی است که

(الف)

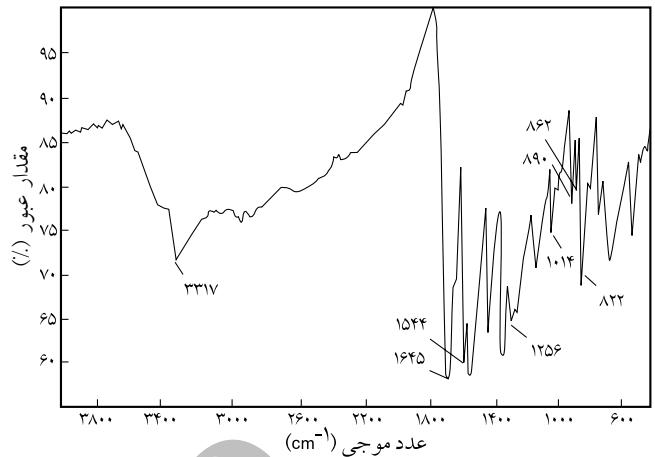

(ب)

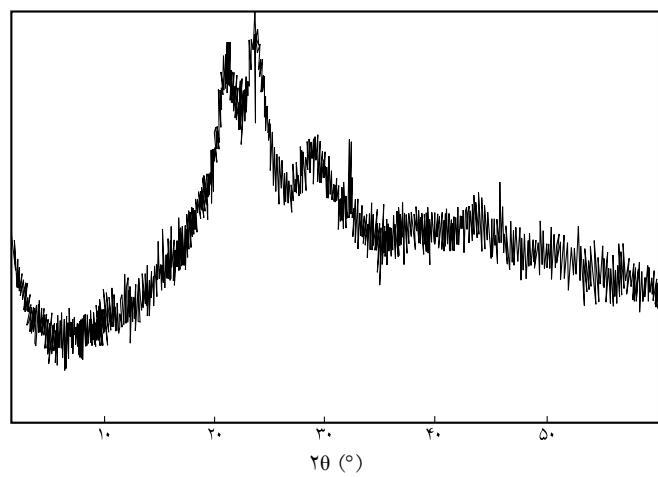
(ج)

شکل ۴- تصاویر SEM تهیه شده از الیاف با طول کم PPTA: (الف) بزرگنمایی ۵۰۰، (ب) بزرگنمایی ۱۰۰۰ و (ج) بزرگنمایی ۱۵۰۰۰.

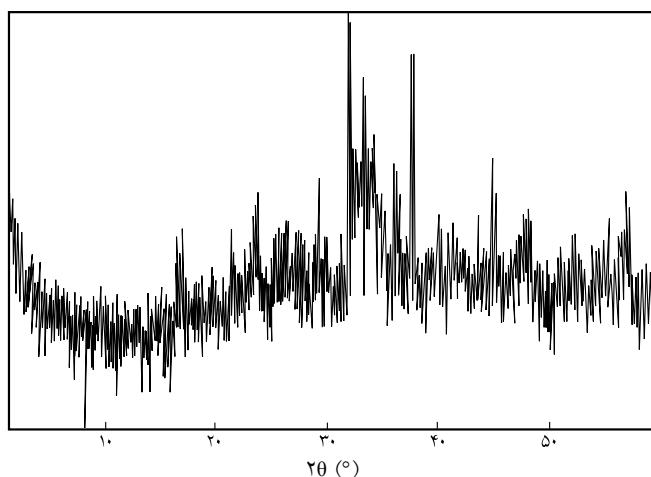

شکل ۲- طیف FTIR پلیمر ساخته شده (پلی پارافینیلن ترفتالامید).

پیک جذبی در 3317 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی گروه N-H است. ارتعاش کششی گروه کربونیل، C=O، در 1645 cm^{-1} ظاهر شده است. نواحی جذب در 1544 cm^{-1} مربوط به ارتعاش هم‌زمان گروههای N-C-N و N-H و 1445 cm^{-1} مربوط به ارتعاش هم‌زمان گروههای C=O و N-H است. ارتعاش گروههای C-H متصل به حلقه بنزنی، پیکهایی را در 1256 cm^{-1} ، 1114 cm^{-1} و 890 cm^{-1} نشان می‌دهد. پیک جذبی در 862 cm^{-1} نمایانگر آمیدهای نوع دوم است [۱۵-۱۷، ۱۰، ۱۱، ۴]. نمودار پراش پرتو X پلیمر ساخته شده در شکل ۳ نشان داده شده است. پیکهای موجود در دو برابر زاویه (2θ) در $20/5$ و $22/5$ و $28/5$ به ترتیب مربوط به پراش پرتو X PPTA است از صفحات بلوری (110) ، (200) و (004) در پلیمر X [۱۸]. برای هر بلور سه جهت استاندارد a، b و c تعریف می‌شود. در یک بلور PPTA، پیوندهای هیدروژنی درون مولکولی بین C=O و N-H در جهت b هستند. پارامترهای شبکه بلوری به ترتیب

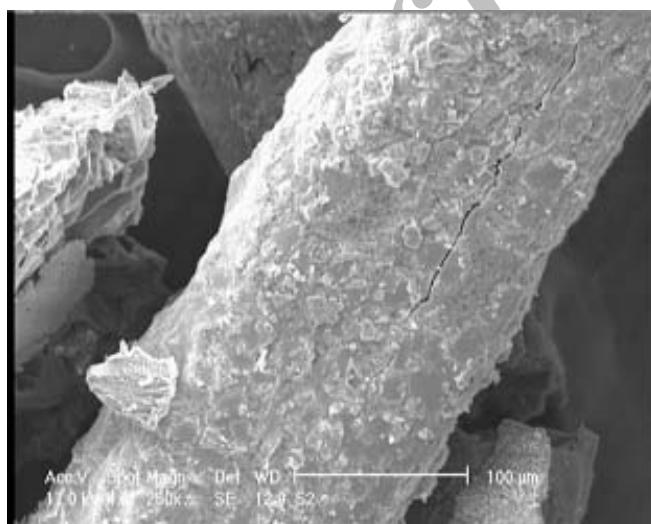
شکل ۳- نمودار پراش پرتو X (XRD) پلی پارافینیلن ترفتالامید.

شکل ۶- پراش پرتو X الیاف PPTA با طول کم دارای نمک سدیم سولفات.

نمودار XRD در شکل ۶ پیکهای را نشان می‌دهد که وجود نمک سدیم سولفات را در این الیاف اثبات می‌کند. پیکهایی که در زوایای $23/6$ ، $25/5$ ، $37/9$ ، $46/3$ و $48/9^\circ$ دیده می‌شوند، مربوط به نمک سدیم سولفات هستند [۲۰]. بنابراین، نتایج آزمون‌های FTIR و SEM نشان می‌دهد، ذرات مشاهده شده بر الیاف PPTA در آزمون XRD نمک سولفات سدیم هستند. با توجه به وجود گروههای C=O و N-H در پلی پارافینیلن ترفتalamید و وجود نمک سدیم سولفات در الیاف این پلیمر، نقاط فعالی برای جذب آب در الیاف ایجاد و منجر به تورم الیاف می‌شوند. تورم الیاف، ایجاد ترک و در نهایت

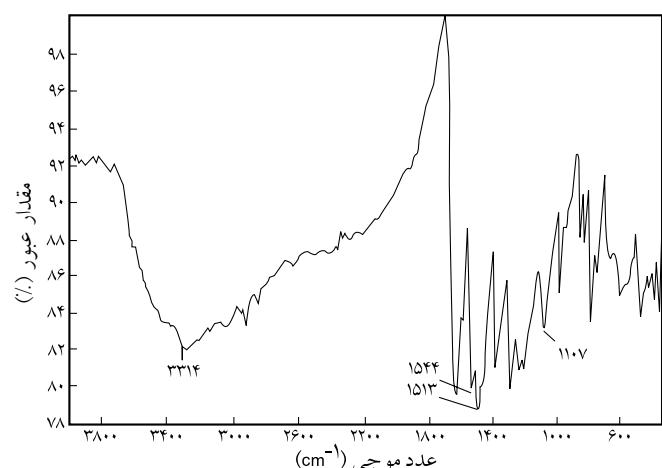
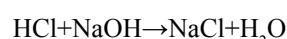

شکل ۷- تصویر SEM تهیه شده از لیف PPTA دارای نمک (وجود نمک سولفات منجر به ایجاد ترک روی لیف شده است).

منجر به افزایش استحکام پیوندها در جهت c می‌شود [۱۵]. نتایج آزمون‌های XRD و FTIR نشان می‌دهد، پلیمر ساخته شده پلی پارافینیلن ترفتalamید است.

شکل ۵- اثر نمک سدیم سولفات در الیاف با طول کم پلی پارافینیلن ترفتalamید

تصاویر SEM گرفته شده از یک نمونه لیف با طول کم PPTA ذراتی را بر سطح لیف نشان داد (شکل ۴). به منظور آگاهی از جنس ذرات، آزمون‌های XRD و FTIR بر این الیاف، انجام شد. همان طور که در طیف FTIR (شکل ۵) مشاهده می‌شود، پیک‌های جذب در 3314 cm^{-1} مربوط به ارتعاش پیوند N-H، 1512 cm^{-1} مربوط به ارتعاش هم‌زمان گروههای C=O و N-H و 1547 cm^{-1} مربوط به ارتعاش هم‌زمان گروههای C-N و N-H و 1107 cm^{-1} مشاهده می‌شود، مربوط به نمک سدیم سولفات است [۱۹]. هنگام ساخت پلیمر PPTA، کلریدریک اسید تشکیل می‌شود. به منظور خشی‌سازی کلریدریک اسید موجود در پلیمر، این پلیمر چند مرتبه با سدیم هیدروکسید و آب یون زدوده شست و شو شد. با وجود شست و شوی مداوم با آب یون زدوده احتمال وجود مقادیری نمک سدیم کلرید در پلیمر به دلیل واکنش کلریدریک اسید با سدیم هیدروکسید وجود دارد. پس از انحلال این پلیمر در سولفوریک اسید به منظور ساخت الیاف با طول کم از آن، سدیم کلرید با سولفوریک اسید واکنش داده و نمک سدیم سولفات تشکیل شده است. بنابراین، الیاف مزبور دارای بلورهای نمک سدیم سولفات است. این موضوع در واکنش (۲) نشان داده شده است:

شکل ۵- طیف FTIR الیاف با طول کم پلی پارافینیلن ترفتalamید.

پلیمر در سولفوریک اسید حل و درون آب دارای جریان گردابی با سرعت معینی تزریق شد. در ابتدا ایاف با طول بلند ایجاد شد، اما این ایاف در اثر نیروی حاصل از جریان گردابی آب به ایاف با طول کم شکسته شدند. تصاویر SEM تهیه شده از ایاف با طول کم، ذراتی را بر سطح آنها نشان داد. با بررسی‌های بیشتر به کمک دو آزمون FTIR و XRD ثابت شد، این ذرات منظم از نوع نمک سدیم سولفات هستند که پس از انحلال پلیمر در اسید به دلیل واکنش بین سولفوریک اسید و نمک سدیم کلرید، تشکیل شده‌اند. ذرات مزبور می‌توانند بلورهای نمک سدیم سولفات باشند. وجود نمک سدیم سولفات منجر به ایجاد ترک بر سطح لیف و تضعیف خواص مکانیکی ایاف می‌شود. هم‌چنین، مشکلاتی را در کاربرد آن به ویژه به عنوان تقویت کننده در کامپوزیت‌ها به وجود می‌آورد. بنابراین، به دست آوردن راه حلی برای حذف این ناخالصی از اهدافی است که در پژوهش آتی دنبال می‌شود.

کاهش خواص فیزیکی و مکانیکی را در پی خواهد داشت. در شکل ۷، تصویر SEM از لیف دارای ترک نشان داده شده است.

نتیجه‌گیری

پلی‌پارافینلن ترفتالامید، پلیمر اولیه کولار است. کولار در صنایع مهم نظامی، نساجی و هوافضای رفته استفاده می‌شود. با وجود این کاربردها، در ایران پژوهش‌اندکی در زمینه این پلیمر انجام شده است. در این پژوهش، پلی‌پارافینلن ترفتالامید از پلیمرشدن تراکمی در محلول فنیلن دی‌آمین و ترفتالویل دی‌کلرید در حلال NMP-CaCl₂ ساخته شد. آزمون‌های FTIR و XRD به ترتیب برای شناسایی پیوندهای شیمیایی و صفحات بلوری به کار گرفته شد. این

مراجع

- Garcia J.M., Garcia F.C., Serna F., and Pena J.L., High-Performance Aromatic Polyamide, *J. Prog. Polym. Sci.*, **5**, 623-686, 2010.
- Nakajima T., *Advanced Fiber Spinning Technology*, Wood Head, England, 130-146, 1994.
- Jingsheng B., Chaochou X., and Qiuhua Z., The Polycondensation of Terephthaloyl Chloride and p-Phenylenediamine Hydrochloride in NMP-CaCl₂ Solvent System, *J. Polym. Communic.*, **2**, 170-175, 1985.
- Mirzataheri M. and Barikani M., Synthesis of Poly(p-phenylene terephthalamide) for Producing Kevlar Super-Fibers, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (In Persian)*, **3**, 163-166, 1997.
- Mirzataheri M. and Barikani M., Role of Effective Factors on Laboratory Synthesis of Poly(p-phenylene terephthalamide) Fibers, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (In Persian)*, **2**, 75-84, 1998.
- Wong C.P., Ohnuma H., and Berry G.C., Properties of Some Rod-Like Polymer in Solution, *J. Polym. Sci: Polym. Sympos.*, **1**, 173-192, 2007.
- Lange P.J., Akker P.G., Maas A.J.H., Knoester A., and Brongersma H.H., Adhesion Activation of Twaron Aramid Fibers Studied with Low-Energy Ion Scattering and X-ray Photoelectron Spectroscopy, *J. Surf. Interf. Anal.*, **31**, 1079-1084, 2001.
- Akbarian M., Hassanzadeh S., and Moghri M., Short Twaron Aramid Fiber Reinforced Thermoplastic Polyurethane, *J. Polym. Adv. Technol.*, **19**, 1894-1900, 2008.
- Ahmad I., Wong P.Y., and Abdullah E., Effect of Fiber Composition and Graft-Copoly(ethylene/maleicanhydride) on Thermoplastic Natural Rubber Composites Reinforced by Aramid Fiber, *J. Polym. Compos.*, **27**, 395-401, 2006.
- Park S.J., Seo M.K., Ma T.J., and Lee D.R., Effect of Chemical Treatment of Kevlar Fibers on Mechanical Interfacial Properties of Composites, *J. Coll. Interf. Sci.*, **252**, 249-255, 2002.
- Mukherjee M., Das C.K., and Kharitonov A.P., Fluorinated and Oxyfluorinated Short Kevlar Fiber-Reinforced Ethylene Propylene Polymer, *J. Polym. Compos.*, **27**, 205-212, 2006.
- Haraguchi K., Kajiyama T., and Takayanagi M., Coagulation Conditions on Crystal Modification of Poly(p-phenylene terephthalamide), *J. Appl. Polym. Sci.*, **3**, 915-926, 2003.
- Takahashi T., Lwamoto H., Tsujimoto I., and Inoue K., Quiescent and strain- Induced Crystallization of Poly(p-phenylene terephthalamide) from Sulfuric Acid Solution, *J. Polym. Sci. Polym. Phys.*, **1**, 115-122, 2003.
- Rajabian M. and Dubois C., Polymerization Compounding of HDPE/Kevlar Composites.I. Morphology and Mechanical Prop-

- erties, *J. Polym. Compos.*, **27**, 129-137, 2006.
15. James W., Downing J., and James A., Characterization of Structural Changes in Thermally Enhanced Kevlar-29 Fiber, *J. Appl. Polym. Sci.*, **91**, 417- 424, 2004.
16. Chen W.C., Sauer J.A., and Hara M., Ionic Poly(p-phenylene terephthalamide)s: Preparation and Characterization, *J. Polym. Sci., Part B: Polym. Phys.*, **39**, 2653–2663, 2001.
17. Williams D.H. and Fleming L., *Spectroscopic Methodes in Organic Chemistry*, McGraw-Hill, England, 35-74, 1995.
18. You X., Liu Z., Hu Z., and Fu Q., On the Formation of Poly(p-phenylene terephthalamide) Pulps from Stirred Solution, *J. Polym. Mat.*, **11**, 959-970, 2004.
19. Infrared Spectra Study Booklet, <http://www.Avogadro.chem.iastate.edu>, 20 January 2011.
20. Linnow K., Zeunert A., and Steiger M., Investigation of Sodium Sulfate Phase Transition in a Porous Material Using Humidity and Temperature Controlled X-ray Diffraction, *J. Anal. Chem.*, **78**, 4683-4689, 2006.

Archive of SID